

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/41/ES

(2010. gada 7. jūlijs)

par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 157. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Direktīvu 86/613/EEK (1986. gada 11. decembris) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, to skaitā lauksaimniecībā nodarbinātiem, un par pašnodarbinātu grūtnieču un māšu aizsardzību ⁽³⁾ dalībvalstīs tiek nodrošināta vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošana vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, vai veicina šādu nodarbošanos. Ciktāl tas attiecas uz pašnodarbinātām personām un šo personu laulātajiem, Direktīva 86/613/EEK nav bijusi ļoti efektīva, un tās darbības joma būtu jāpārskata, jo diskriminācija dzimuma dēļ un aizskaršana notiek arī citās jomās, ne tikai algotā darbā. Skaidrības labad Direktīva 86/613/EEK būtu jāaizstāj ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV C 228, 22.9.2009., 107. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta), Padomes 2010. gada 8. marta nostāja pirmajā lasījumā (OV C 123 E, 12.5.2010., 5. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2010. gada 18. maija nostāja.

⁽³⁾ OV L 359, 19.12.1986., 56. lpp.

- (2) Savā 2006. gada 1. marta paziņojumā “Ceļvedis sieviešu un vīriešu līdztiesībā” Komisija paziņoja, ka dzimumu līdztiesības pārvaldības uzlabošanas nolūkā tā apņemas pārskatīt spēkā esošos ES tiesību aktus par dzimumu līdztiesību, kuri netika iekļauti 2005. gada pārstrādāšanas procedūrā, lai vajadzības gadījumā tos atjauninātu, modernizētu un pārstrādātu. Direktīva 86/613/EEK netika iekļauta pārstrādāšanas procedūrā.

- (3) Savos 2007. gada 5. un 6. decembra secinājumos “Līdzsvarotas sieviešu un vīriešu lomas attiecībā uz darbvietām, izaugsmi un sociālo kohēziju” Padome aicināja Komisiju apsvērt nepieciešamību vajadzības gadījumā pārskatīt Direktīvu 86/613/EEK, lai nodrošinātu pašnodarbinātām personām un līdzstrādājošiem laulātajiem tiesības saistībā ar mātes un tēva pienākumiem.

- (4) Eiropas Parlaments ir konsekventi aicinājis Komisiju pārskatīt Direktīvu 86/613/EEK, jo īpaši, lai uzlabotu pašnodarbinātu sieviešu aizsardzību saistībā ar grūtniecību un bērna piedzimšanu un lai uzlabotu pašnodarbinātu personu laulāto situāciju.

- (5) Eiropas Parlaments savu nostāju šajā jomā paziņoja jau 1997. gada 21. februāra rezolūcijā par pašnodarbināto personu līdzstrādājošiem laulātajiem ⁽⁴⁾.

- (6) Savā 2008. gada 2. jūlija paziņojumā “Atjaunināta sociālā programma: iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā” Komisija apstiprināja nepieciešamību veikt pasākumus attiecībā uz atšķirīgo dzimumu situāciju uzņēmējdarbībā, kā arī lai uzlabotu privātās un darba dzīves saskaņošanu.

⁽⁴⁾ OV C 85, 17.3.1997., 186. lpp.

- (7) Pašlaik jau ir vairāki juridiski instrumenti, kas paredzēti vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanai un kas attiecas uz pašnodarbinātības jomu, konkrēti, Padomes Direktīva 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos ⁽²⁾. Tāpēc šī direktīva nebūtu jāpiemēro jomās, uz kurām jau attiecas citas direktīvas.
- (8) Šī direktīva neskar dalībvalstu pilnvaras organizēt savas sociālās aizsardzības sistēmas. Dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē attiecībā uz savu sociālās aizsardzības sistēmu organizēšanu, *inter alia*, ietilpst lēmumi par šādu sistēmu un ar tām saistītu iestāžu izveidi, finansēšanu un pārvaldību, kā arī pabalstu būtību un sniegšanu, iemaksu apmēru un pieejas nosacījumiem.
- (9) Šī direktīva būtu jāpiemēro pašnodarbinātām personām un to laulātajiem vai arī, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, to dzīves partneriem, ja tie pastāvīgi piedalās minēto pašnodarbināto personu uzņēmējdarbības aktivitātēs saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētiem nosacījumiem. Lai uzlabotu pašnodarbinātu personu laulāto un, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partneru – situāciju, viņu darbs būtu jāatzīst.
- (10) Šī direktīva nebūtu jāpiemēro jautājumiem, uz kuriem attiecas citas direktīvas, ar ko īsteno vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm, sevišķi Padomes Direktīva 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu ⁽³⁾. *Inter alia* joprojām piemēro Direktīvas 2004/113/EK 5. pantu par apdrošināšanu un saistītiem finanšu pakalpojumiem.
- (11) Lai novērstu diskrimināciju dzimuma dēļ, šī direktīva būtu jāpiemēro gan tiešas, gan netiešas diskriminācijas gadījumos. Aizskaršana un seksuāla uzmākšanās būtu jāuzskata par diskrimināciju un tāpēc būtu jāizslēdz.
- (12) Šai direktīvai nebūtu jāskar tiesības un pienākumi, kas izriet no civilstāvokļa vai ģimenes stāvokļa, kā noteikts valsts tiesību aktos.
- (13) Vienlīdzīgas attieksmes principam būtu jāattiecas uz pašnodarbinātu personu un trešo personu attiecībām šīs
- direktīvas darbības jomā, bet ne uz attiecībām starp pašnodarbinātu personu un viņa vai viņas laulāto vai dzīves partneri.
- (14) Pašnodarbinātības jomā vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošana nozīmē to, ka nedrīkst būt diskriminācija dzimuma dēļ, piemēram, saistībā ar uzņēmējdarbības sākšanu, ierīkošanu vai paplašināšanu vai jebkura cita veida darbības sākšanu vai paplašināšanu pašnodarbinātības jomā.
- (15) Dalībvalstis saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 4. punktu var saglabāt vai pieņemt pasākumus, ar ko paredz īpašas priekšrocības, lai nepietiekami pārstāvēta dzimuma personām atvieglinātu iesaistīšanos pašnodarbinātībā vai lai novērstu vai kompensētu nelabvēlīgas situācijas šo personu profesionālajā izaugsmē. Principā tādi pasākumi kā, piemēram, pozitīva rīcība, kuras mērķis ir panākt dzimumu vienlīdzību praksē, nebūtu jāuzskata par tādiem, kas neievēro likumīgo vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm.
- (16) Ir jānodrošina, lai nosacījumi uzņēmuma dibināšanai starp laulātajiem, vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, starp dzīves partneriem, nebūtu ierobežojāki par nosacījumiem uzņēmuma dibināšanai starp citām personām.
- (17) Ņemot vērā pašnodarbinātu personu, kam ir pieeja sociālās aizsardzības sistēmai, laulāto vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, dzīves partneru dalību ģimenes uzņēmuma aktivitātēs, arī viņiem vajadzētu būt tiesībām saņemt sociālo aizsardzību. Dalībvalstīm vajadzētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai organizētu tādu sociālo aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Konkrēti, dalībvalstu ziņā ir pieņemt lēmumu, vai tāda sociālā aizsardzība būtu jāīsteno kā obligāta sistēma vai pēc brīvprātības principa. Dalībvalstis var paredzēt, ka tāda sociālā aizsardzība var būt proporcionāla līdzdalībai un/vai ieguldījumu līmenim pašnodarbinātās personas aktivitātēs.
- (18) Pašnodarbinātu grūtnieču un grūtnieču, kas ir pašnodarbinātu personu laulātās vai, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partneres, ekonomiskā un fiziskā neaizsargātība rada nepieciešamību šīm personām piešķirt tiesības uz maternitātes pabalstiem. Dalībvalstis joprojām būs kompetentas organizēt šādu pabalstu piešķiršanu, arī noteikt iemaksu apmēru un visus pasākumus attiecībā uz pabalstiem un maksājumiem, ar noteikumu, ka tiek izpildītas šīs direktīvas minimālās prasības. Konkrēti, tās var noteikt, kurā laikposmā pirms un/vai pēc dzemdībām piešķir tiesības uz maternitātes pabalstiem.

⁽¹⁾ OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

⁽²⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽³⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

(19) Laikposms, uz kuru piešķir maternitātes pabalstus pašnodarbinātām sievietēm, kā arī pašnodarbinātu personu laulātajām un – ja un ciktāl tās ir atzītas valsts tiesību aktos – dzīves partnerēm, ir līdzīgs Savienības līmenī pašreiz noteiktajam strādājošo grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumam. Ja strādājošām sievietēm paredzētā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgums tiek mainīts Savienības līmenī, Komisijai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei, novērtējot, vai maternitātes pabalstu izmaksas ilgums būtu jāmaina arī 2. pantā minētajām pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm.

(20) Lai ņemtu vērā pašnodarbinātības īpatnības, pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām vai, ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos, dzīves partnerēm vajadzētu būt dotai pieejai jebkādiem pastāvošiem pakalpojumiem, kas nodrošina pagaidu aizvietošanu, vai citiem pastāvošiem valsts sociālajiem pakalpojumiem, tādējādi dodot viņām iespēju pārtraukt profesionālo darbību grūtniecības dēļ vai bērna kopšanas nolūkos. Pieeja tādiem pakalpojumiem varētu būt daļa no maternitātes pabalsta vai tā alternatīva.

(21) Personām, kas bijušas pakļautas diskriminācijai dzimuma dēļ, būtu jānodrošina piemēroti tiesiskās aizsardzības līdzekļi. Lai nodrošinātu efektīvāku aizsardzību, apvienības, organizācijas un citas juridiskās personas būtu jāpilnvaro piedalīties lietas izskatīšanā tiesā, kā to nosaka dalībvalstis, vai nu jebkura diskriminācijas upura vārdā, vai atbalstot šo personu, neskarot valsts procesuālās tiesību normas par pārstāvību un aizstāvību tiesās.

(22) Katrā dalībvalstī pašnodarbinātu personu un viņu laulāto un, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, pašnodarbinātu personu dzīves partneru aizsardzība pret diskrimināciju dzimuma dēļ būtu jānostiprina ar tādas struktūras vai struktūru palīdzību, kura(-as) ir tiesīga(-as) analizēt attiecīgās problēmas, pētīt iespējamās risinājumus un nodrošināt konkrētu palīdzību diskriminācijas upuriem. Šī struktūra vai šīs struktūras var būt tās pašas, kuras valsts līmenī ir atbildīgas par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu.

(23) Ar šo direktīvu nosaka prasību minimumu, tādējādi dodot dalībvalstīm iespēju ieviest vai uzturēt spēkā labvēlīgākus noteikumus.

(24) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, visās dalībvalstīs nodrošināt vispārēju augsta līmeņa aizsardzību pret diskrimināciju, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu tiek izveidota sistēma, kas paredzēta, lai dalībvalstīs īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu pret sievietēm un vīriešiem, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā vai līdzdarbojoties veicina šādu nodarbošanos, attiecībā uz tiem aspektiem, uz kuriem neattiecas Direktīva 2006/54/EEK un Direktīva 79/7/EEK.

2. Īstenojot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, arī turpmāk piemēro Direktīvu 2004/113/EK.

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva attiecas uz:

- a) pašnodarbinātām personām, proti, visām personām, kas savā labā veic darbu un par to gūst ienākumus saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem;
- b) pašnodarbinātu personu laulātajiem vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, pašnodarbinātu personu dzīves partneriem, kuri nav darba ņēmēji vai uzņēmējdarbības partneri, ja šīs personas atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem parasti piedalās darbībā, ko veic pašnodarbināta persona, un izpilda tādas pašas pienākumus vai palīgdarbus.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “tieša diskriminācija” – ja attieksme dzimuma dēļ pret vienu personu ir mazāk labvēlīga nekā attieksme pret kādu citu ir, ir bijusi vai būtu bijusi līdzīgā situācijā;
- b) “netieša diskriminācija” – ja šķietami neitrāls noteikums, kritērijs vai prakse nostāda viena dzimuma personas īpaši nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otra dzimuma personām, ja vien minētais noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnojams ar likumīgu mērķi un līdzekļi šāda mērķa sasniegšanai ir atbilstīgi un vajadzīgi;

- c) "aizskaršana" – ja saistībā ar kādas personas dzimumu notiek nevēlama rīcība, kuras mērķis vai sekas ir minētās personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai aizskarošas vides radīšana;
- d) "seksuāla uzmākšanās" – ja notiek jebkāda veida nevēlama vārdiska, nevārdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi.

4. pants

Vienlīdzīgas attieksmes princips

1. Vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka nav nekādas tiešas vai netiešas diskriminācijas dzimuma dēļ publiskā un privātā sektorā, piemēram, saistībā ar uzņēmējdarbības sākšanu, aprīkošanu vai paplašināšanu vai jebkura citāda veida darbību sākšanu vai paplašināšanu pašnodarbinātības jomā.
2. Šā panta 1. punkta minētajās jomās aizskaršanu un seksuālu uzmākšanos uzskata par diskrimināciju dzimuma dēļ, un tāpēc tā ir aizliegta. Personas atteikšanās pieņemt šādu rīcību vai pakļaušanās šādai rīcībai nevar tikt izmantota par pamatu tāda lēmuma pieņemšanā, kas skar minēto personu.
3. Šā panta 1. punktā minētajās jomās norādījumu diskriminēt personas dzimuma dēļ uzskata par diskrimināciju.

5. pants

Pozitīva rīcība

Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt pasākumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 157. panta 4. punkta nozīmē, lai praksē nodrošinātu pilnīgu vienlīdzību starp vīriešiem un sievietēm darba dzīvē, piemēram, pasākumus, kas vērsti uz sieviešu uzņēmējdarbības iniciatīvu sekmēšanu.

6. pants

Uzņēmuma dibināšana

Neskarot īpašos nosacījumus pieejai konkrētām darbībām, kas vienlīdzīgi attiecas uz abiem dzimumiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tāda uzņēmuma dibināšanas nosacījumi, kuru savstarpēji dibina laulātie vai, ja un ciktāl tas atzīts ar valsts tiesību aktiem, dzīves partneri, nav stingrāki par tāda uzņēmuma dibināšanas nosacījumiem, kuru savstarpēji dibina citas personas.

7. pants

Sociālā aizsardzība

1. Ja dalībvalstī pastāv sociālās aizsardzības sistēma pašnodarbinātām personām, šī dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 2. panta b) apakšpunktā minētie

laulātie un dzīves partneri var saņemt sociālo aizsardzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, vai 1. punktā minēto sociālo aizsardzību īsteno kā obligātu sistēmu vai pēc brīvprātības principa.

8. pants

Maternitātes pabalsti

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm, kas minētas 2. pantā, saskaņā ar valsts tiesību aktiem var piešķirt pietiekamu maternitātes pabalstu, kas dod tām iespēju pārtraukt savu profesionālo darbību grūtniecības dēļ vai bērna kopšanas nolūkos vismaz uz 14 nedēļām.

2. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, vai 1. punktā minēto maternitātes pabalstu piešķir obligāti vai pēc brīvprātības principa.

3. Šā panta 1. punktā minēto pabalstu uzskata par pietiekamu, ja tas garantē ienākumu, kas atbilst vismaz:

- a) pabalstam, ko attiecīgā persona saņemtu, ja darbības pārtraukums būtu saistīts ar šīs personas veselības stāvokli; un/vai
- b) vidējam ienākumu vai peļņas zaudējumam attiecībā pret salīdzināmu iepriekšēju laikposmu, ievērojot valsts tiesību aktos noteikto pabalsta maksimālo apmēru; un/vai

- c) jebkuram citam valsts tiesību aktos noteiktam ģimenes pabalstam, ievērojot valsts tiesību aktos noteikto pabalsta maksimālo apmēru.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbinātu personu laulātajām un dzīves partnerēm, kā minēts 2. pantā, ir pieejami jebkādiem pastāvošiem pakalpojumiem, kas piedāvā pagaidu aizvietošanu, vai jebkādiem pastāvošiem valsts sociālajiem pakalpojumiem. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieejami minētajiem pakalpojumiem ir šā panta 1. punktā minētā pabalsta alternatīva vai tā daļa.

9. pants

Tiesību aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, lai visām personām, kuras uzskata, ka ir cietušas zaudējumu vai kurām nodarīts kaitējums tādēļ, ka attieksmē pret šīm personām, pat pēc tam, kad izbeigtas attiecības, kurās, iespējams, ir notikusi diskriminācija, nav piemērots vienlīdzības princips, šajā direktīvā paredzēto pienākumu īstenošanai būtu iespēja būt par dalībnieku tiesvedībā vai administratīvajā procesā, tostarp, ja dalībvalstis to uzskata par lietderīgu, samierināšanas procedūrās.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai apvienības, organizācijas vai citas juridiskās personas, kurām saskaņā ar attiecīgo valsts tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem ir likumīgas intereses, nodrošinot šīs direktīvas ievērošanu, vai nu prasības iesniedzēja vārdā, vai atbalstot šo personu, ar šīs personas atļauju varētu piedalīties jebkurā tiesvedībā vai administratīvajā procesā, kas paredzēts, lai panāktu šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildi.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar valsts tiesību aktus par termiņiem prasības celšanai saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu.

10. pants

Kompensācija vai zaudējumu atlīdzība

Dalībvalstis ievieš savā tiesību sistēmā tādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu faktisku un efektīvu kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību, kā dalībvalstis to noteikušas par zaudējumiem vai kaitējumu, kas radīti personai, kura cietusi no diskriminācijas dzimuma dēļ, un lai šāda kompensācija vai zaudējumu atlīdzība būtu atturoša un samērīga ar radīto zaudējumu vai nodarīto kaitējumu. Šādu kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību neierobežo, iepriekš nosakot maksimālo apmēru.

11. pants

Līdztiesības veicināšanas struktūras

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar 20. pantu Direktīvā 2006/54/EK izraudzītā struktūra vai struktūras ir pilnvarotas arī veicināt, analizēt, uzraudzīt un atbalstīt vienlīdzīgu attieksmi pret visām šīs direktīvas darbības jomā ietvertajām personām bez diskriminācijas dzimuma dēļ.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minēto struktūru uzdevumi ietver:

- a) neatkarīgas palīdzības sniegšanu personām, kuras kļuvušas par diskriminācijas upuriem, iesniedzot prasības par diskrimināciju, neskarot minēto personu, apvienību, organizāciju un citu 9. panta 2. punktā minēto juridisko personu tiesības;
- b) neatkarīgu pētījumu veikšanu par diskrimināciju;
- c) neatkarīgu ziņojumu publicēšanu un ieteikumu sniegšanu par jebkādiem ar šādu diskrimināciju saistītiem jautājumiem;
- d) pieejamās informācijas apmaiņu piemērotā līmenī ar atbilstīgām Eiropas struktūrām, piemēram, Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu.

12. pants

Integrētā pieeja dzimumu līdztiesības īstenošanai

Dalībvalstis, izstrādājot un īstenojot normatīvos un administratīvos aktus, politiku un darbības jomās, kas minētas šajā direktīvā, aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības mērķi.

13. pants

Informācijas izplatīšana

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo direktīvu pieņemtie noteikumi kopā ar attiecīgajiem jau spēkā esošajiem noteikumiem, izmantojot visus atbilstīgos līdzekļus, tiek darīti zināmi attiecīgajām personām visā dalībvalsts teritorijā.

14. pants

Aizsardzības līmenis

Dalībvalstis var ieviest vai uzturēt spēkā noteikumus, kas ir labvēlīgāki vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm aizsardzībai nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi.

Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nevar būt iemesls tam, lai samazinātu aizsardzības pret diskrimināciju līmeni, kas valsts tiesību aktos jau ir spēkā jomās, kuras skar šī direktīva.

15. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis visu pieejamo informāciju par šīs direktīvas piemērošanu dara zināmu Komisijai līdz 2015. gada 5. augustam.

Komisija ne vēlāk kā 2016. gada 5. augustā sagatavo kopsavilkuma ziņojumu iesniegšanai Eiropas Parlamentam un Padomei. Minētajā ziņojumā būtu jāņem vērā visus tiesību aktu grozījumus, kuri attiecas uz strādājošo grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma ilgumu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus šīs direktīvas grozīšanai.

2. Komisijas ziņojumā ņem vērā attiecīgo ieinteresēto personu viedokļus.

16. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2012. gada 5. augustam stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Lai izpildītu 7. pantu un lai izpildītu 8. pantu attiecībā uz laulātajām un dzīves partnerēm, kas minētas 2. panta b) apakšpunktā, dalībvalstīm vajadzības gadījumā var noteikt papildu divu gadu termiņu līdz 2014. gada 5. augustam, ja šādu rīcību attaisno īpašas grūtības.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

17. pants

Atcelšana

Direktīvu 86/613/EEK atceļ no 2012. gada 5. augusta.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

19. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2010. gada 7. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BUZEK

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
O. CHASTEL